Metody numeryczne – laboratorium nr 10

Poszukiwanie minimum wartości funkcji metodą symulowanego wyżarzania

1. Wstęp

Celem zajęć będzie znalezienie minimum funkcji

$$f(x,y) = \sin(x)\sin(y) - \exp\left(-\left(x + \frac{\pi}{2}\right)^2 - \left(y - \frac{\pi}{2}\right)^2\right) \tag{1}$$

przy pomocy metody symulowanego wyżarzania ze zmienną temperaturą T zaprogramowanej dla N wędrowców – każdy wędrowiec ma w danej chwili współrzędne (x_i, y_i) (indeks i oznacza numer wędrowca, i = 0, 1, ..., N-1). Aktualne współrzędne wszystkich wędrowców trzeba przechowywać w tablicach.

Symulowane wyżarzanie to algorytm typu **Monte Carlo**: polega na wielokrotnym losowaniu przesunięć położeń wędrowcośw. Jeśli w nowym położeniu wędrowca funkcja f przyjmuje mniejszą wartość, to nadpisujemy stare położenie wędrowca nowym (mówimy o akceptacji nowego położenia). W przeciwnym wypadku nowe położenie akceptujemy tylko z pewnym prawdopodobieństwem, zadanym przez **rozkład Boltzmanna**: przy wysokiej temperaturze jest duże prawdopodobieństwo akceptacji "gorszego" położenia, przy niskiej – niewielkie. Schemat algorytmu:

1. Wybieramy współrzędne początkowe $(x^{(0)}, y^{(0)})$ i przypisujemy je wszystkim wędrowcom.

```
2. for (i_T = 0; i_T <= 20; i_T = i_T + 1)
                                                                                                // Pętla zewnętrzna obniżająca temperaturę.
              T = \frac{10}{2i\pi}
                                                                                                            // Ustalenie aktualnej temperatury.
 3.
               for (k = 0; k < 100; k = k + 1)
                                                                                                                                          // 100 kroków...
 4.
                       for (i = 0; i < N; i = i + 1)
                                                                                                                       // ...dla każdego z wedrowców.
 5.
                                \Delta x_i = d_{rand}(-1, 1)
                                                                                  // Losujemy przesunięcia \Delta x_i, \Delta y_i z przedziału [-1, 1],
 6.
                                \Delta y_i = \text{d\_rand(-1, 1)} \quad // \ uważając, żeby wędrowcy nie wyszli poza [x_{\min}, x_{\max}] \times [y_{\min}, y_{\max}].
 7.
                               if \left( f\left( x_i + \Delta x_i, y_i + \Delta y_i \right) < f\left( x_i, y_i \right) \right)
                                                                                                            // Jeżeli nowe położenie jest lepsze...
 8.
                                        x_i = x_i + \Delta x_i
                                                                                                                                 // ...to je akceptujemy.
 9.
                                        y_i = y_i + \Delta y_i
10.
                               \text{else if } \left( \texttt{d\_rand(0, 1)} < \exp \left( -\frac{f\left(x_i + \Delta x_i, y_i + \Delta y_i\right) - f\left(x_i, y_i\right)}{T} \right) \right)
11.
                                        x_i = x_i + \Delta x_i
                                                                                    // Gorsze położenie akceptujemy z prawdopodobieństwem
12.
13.
                                        y_i = y_i + \Delta y_i
                                                                                                               // danym przez rozkład Boltzmanna.
```

14. Po zakończeniu algorytmu wyszukujemy wędrowca, dla którego wartość funkcji f jest najmniejsza – jego położenie uznajemy za znalezione **minimum**.

Uwaga: proszę się upewnić, że wędrowcy nie wychodzą poza interesujący nas obszar $[x_{\min}, x_{\max}] \times [y_{\min}, y_{\max}]$. Np. jeśli nowa współrzędna $(x_i + \Delta x_i)$ byłaby większa od x_{\max} , to można "uciąć" Δx_i do największej możliwej wartości (lub wylosować na nowo, "do skutku") i dopiero przejść do kroku **8.**

Powyższy pseudokod zakłada, że funkcja d_rand zwraca pseudolosową liczbę zmiennoprzecinkową z przedziału podanego przez argumenty. Przykładowa implementacja:

```
double d_rand(const double min, const double max)

{
    double r = (double)rand() / RAND_MAX; // Przedzial [0, 1]
    r = r * (max - min) + min; // Przeskalowanie do [min, max]

return r;

}
```

2. Zadania do wykonania

Naszym zadaniem jest zaprogramowanie powyższego algorytmu dla N=200 wędrowców, startujących od położenia początkowego $(x^{(0)},y^{(0)})=(5,5)$. Minimum funkcji szukamy w obszarze $[x_{\min},x_{\max}]\times[y_{\min},y_{\max}]=[-10,10]\times[-10,10]$. Dla każdego wędrowca należy wykonać 100 kroków błądzenia dla każdej temperatury. Należy wykonać następujące rysunki:

- 2.1. Na wykresie konturowym funkcji (1) nanieść aktualne położenia wędrowców po zakończeniu błądzenia dla trzech przypadków temperatur: $i_T = 0$ (wówczas T = 10), $i_T = 7$ (T = 0.078125) oraz po zakończeniu algorytmu, tj. dla $i_T = 20$ ($T \approx 0.0000095$). Wypisywanie powinno zostać zaimplementowane po zakończeniu pętli po k.
- **2.2.** Dla jednego z wędrowców (np. dla pierwszego) wypisać i narysować wartości funkcji $f(x_i, y_i)$ dla wszystkich jego położeń w trakcie działania całego algorytmu.

W sprawozdaniu proszę zamieścić wykresy oraz odpowiedzieć na pytania:

- Czy znalezione minimum jest globalne?
- Jaki wpływ na działanie algorytmu mają: temperatura, liczba wędrowców?
- \bullet Czy uruchomienie algorytmu dla jednego wędrowca (N=1) byłoby skuteczne?
- Czy obniżanie temperatury jest konieczne?